

پودمان ۴

عکاسی مستند

عکاسی مستند یکی از مهم‌ترین شاخه‌های عکاسی است که تنوع بسیار زیادی دارد. عکاسی مستند اجتماعی، عکاسی مردم‌نگاری، عکاسی مستند طبیعت، حیات وحش و... برخی از عناوین این شاخه از عکاسی است. برای فعالیت در هر یک از این رویکردها، داشتن دانش و مهارت‌های فنی ضروری است.

واحد یادگیری ۱

مستند اجتماعی و مناظر شهری

برای تهیه عکس مستند اجتماعی و مناظر شهری، هنرجویان چه راه کاری را تجربه می کنند؟

■ هنرجویان در این واحد یادگیری مهمترین نکات فنی و شایستگی های ضروری برای حضور در جامعه، برای تهیه عکس های مستند اجتماعی را می آموزند. در این نوع از عکاسی، کسب مهارت ها و شایستگی های غیر فنی نیز نقش تعیین کننده ای دارد.

استاندارد عملکرد

■ تهیه عکس از موضوع های اجتماعی با توجه به سفارش دهنده کار و اهداف پروژه در محل مشخص شده موضوع و ابزارهای حرفه ای و تخصصی عکاسی براساس استانداردهای حرفه ای. عکس مستند اجتماعی شامل: انتقال کامل مفاهیم گزارش از طریق تصویر، ثبت فایل با فرمت R.A.W، تنوع در کادر با توجه به سفارش مشتری، رضایت مشتری

آیا تا به حال به معنی کلمه مستند فکر کرده‌اید؟
در فرهنگ لغات معین در مقابل کلمه مستند نوشته شده: «دلیل، مدرک، چیزی که به آن استناد کنند، دارای سند.»

سند چیست؟

سند چیزی است که می‌توان به آن اعتماد کرد، مدارک، کارت‌های هویت، گواهی اشتغال و ... مردم با داشتن سند، مالکیت خودرو یا خانه خود را اثبات می‌کنند، شناسنامه، کارت ملی و گواهی تحصیلی هم نوعی سند هستند.

▲ تصویر ۱

آیا اسناد دیگری می‌توانید نام ببرید؟
آیا عکس هم می‌تواند نوعی سند باشد؟
آیا می‌توانیم به عکس‌ها اعتماد کرده و بر اساس آنها قضاوت کنیم؟
آیا با دیدن طرحی از چهرهٔ سعدی، حافظ یا ابوعلی سینا می‌توان باور کرد که آنها واقعاً چنین چهره‌ای داشته‌اند؟
آیا در مورد عکس‌های قدیمی، مثلاً عکس‌های دوران قاجار و یا آلبوم‌های خانوادگی قدیمی نیز چنین باوری وجود دارد؟

به آلبوم‌های خانوادگی خود رجوع کنید و عکس‌های قدیمی بستگان خود را به دقت نگاه کنید. چه چیزهایی در این عکس‌ها توجه شما را جلب می‌کند؟ آنها را یادداشت کرده و در کلاس با دوستانتان در میان بگذارید. در صورت تمایل برخی از عکس‌ها را با اجازه خانواده، به کارگاه آورده و آنها را به نمایش بگذارید.

▲ تصویر ۲

واقعیت این است که همیشه ساده‌ترین عکس‌ها را از دقیق‌ترین تابلوهای نقاشی بیشتر باور می‌کنیم، زیرا می‌دانیم عکس‌ها با دستگاهی به نام دوربین عکاسی تهیه شده‌اند و دوربین عکاسی در به نمایش درآوردن شکل ظاهری اشیاء می‌تواند بسیار دقیق عمل کند. بنابراین باور می‌کنیم آن‌چه را که در یک عکس می‌بینیم، حتماً در جایی وجود داشته است، حال آنکه حتی در یک تابلو نقاشی واقع‌گرایانه، سلیقه یا عدم مهارت نقاش ممکن است یک تابلوی نقاشی را دستخوش تغییراتی کند که با واقعیت ظاهری آن فاصله داشته باشد.

عکاسی در دههٔ سوم قرن نوزدهم اختراع شد و از همان ابتدا در بسیاری از عرصه‌های زندگی بشر حضور پیدا کرد. عکاسان با همان ابزارهای ابتدایی و ناقص در همه جا حاضر شدند. یکی از عکاسان فرانسوی در اواخر قرن نوزدهم به وسیلهٔ بالون، عکس‌های هوایی فراوانی از شهر پاریس تهیه کرد.

به تدریج شاخه‌های گوناگون عکاسی مثل عکاسی چهره، منظره، معماری، تبلیغات، جنگ، علوم و ... به

وجود آمد. بسیاری از عکاسان آن روزگار بدون آن‌که خودشان بدانند اسناد زیادی را برای ما به یادگار گذاشتند. از جزئی‌ترین چیزها مثل دستگیرهٔ درها تا میدان‌ها، پارک‌ها و کوچه‌ها، خیابان‌ها و خانه‌ها و خلاصه هر آنچه که قابل دیدن بود.

▲ تصویر ۴

▲ تصویر ۳

▲ تصویر ۵

▲ تصویر ۸

▲ تصویر ۷

▲ تصویر ۶

▲ تصویر ۹

▲ تصویر ۱۱

▲ تصویر ۱۰

◀ تصویر ۱۲

در ایران هم عکاسان دوران قاجار و بعضی از عکاسان اروپایی که در ایران کار و زندگی می‌کردند، عکس‌های فراوانی از درباریان، شرایط اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ایران آن زمان تهیه کردند. با مراجعه به این عکس‌ها می‌توانیم با شیوه زندگی مردم آن دوره آشنا شویم. این عکس‌ها از خیابان‌ها، خانه‌ها، مشاغل، لباس و پوشاک، مراسم مختلف و ... ما را به شکلی مستند با دوره‌ای از تاریخ کشورمان آشنا می‌سازد.

فعالیت
گروهی

- ۱- از محل سکونت خود عکاسی کنید، این موضوع می‌تواند شامل خانواده، همسایگان، مغازه‌دارها، کسبه و مانند آن باشد.
- ۲- از هنرستان خود عکاسی کنید، هیچ چیز را از قلم نیندازید، ساختمان مدرسه، کلاس‌ها، معلمین و مسئولین هنرستان (این کار را با هماهنگی و اطلاع مسئولین و کسب مجوز هنرستان انجام دهید).

پژوهش‌کنید

- ۱- چند نقاشی و عکس متعلق به قرن نوزدهم را از کتاب‌ها، مجلات و یا سایت‌ها جست‌وجو کنید و آنها را با دوستانتان بررسی کنید.
- ۲- درباره نقاشی پرتره و عکس‌های پرتره با یکدیگر گفت‌وگو کنید؟ تفاوت‌ها و شباهت‌ها را بنویسید.

کاربرد عکس‌های مستند

آیا تا به حال فکر کرده‌اید تهران قدیم را در شهرک سینمایی بر اساس چه مدارکی ساخته‌اند؟

▲ تصویر ۱۳

▲ تصویر ۱۵

▲ تصویر ۱۴

▲ تصویر ۱۸

▲ تصویر ۱۷

▲ تصویر ۱۶

▲ تصویر ۱۹

▲ تصویر ۲۰

▲ تصویر ۲۳

▲ تصویر ۲۲

▲ تصویر ۲۱

▲ تصویر ۲۵

▲ تصویر ۲۴

▲ تصویر ۲۶

(ضلع غربی میدان) ۱۳۱۰

▲ تصویر ۲۷

▲ تصویر ۲۹

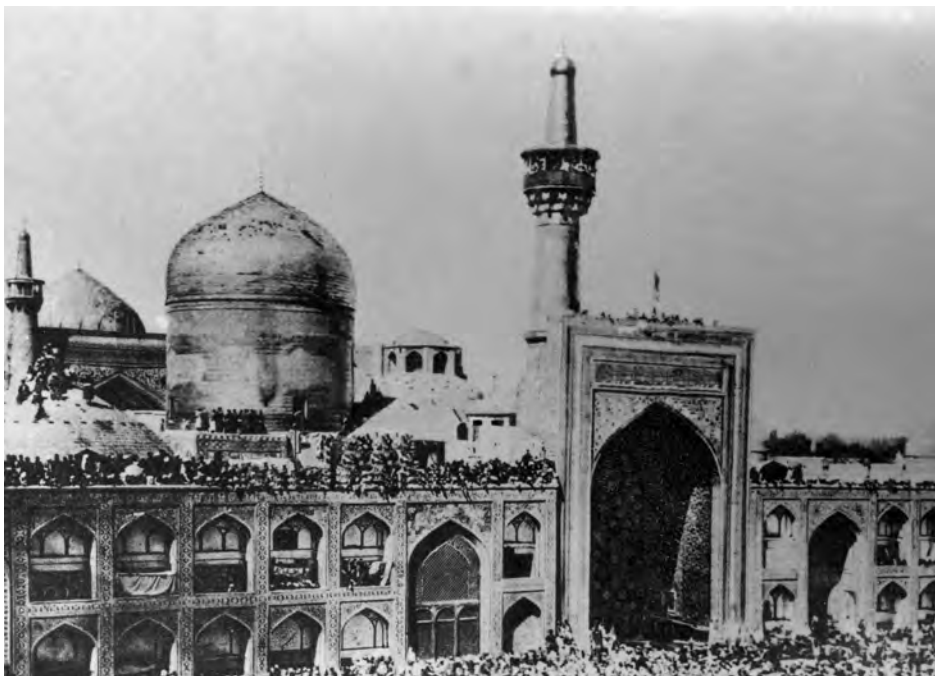
▲ تصویر ۲۸

▲ تصویر ۳۱

▲ تصویر ۳۰

◀ تصویر ۳۲

از شهرک سینمایی یا آثار و ابنیه باستانی که مرمت یا بازسازی شده‌اند عکس‌هایی را تهیه کنید (با جست‌وجو در سایت‌ها و فضاهای مجازی). چند فیلم و سریال تلویزیونی از روی این عکس‌ها بازسازی شده‌اند؟ در این مورد گزارشی تهیه کنید.

در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم برخی از عکاسان در رقابت با تابلوهای نقاشی، آثاری را به وجود آوردند که تصاویری دستکاری شده بود، به عنوان مثال یک عکس ممکن بود از ترکیب چند عکس و با مونتاژ آنها صحنه‌ای نمایشی را بازسازی کند، این گروه از عکاسان را «پیکتوریالیست^۱» می‌نامیدند، آنان با توسل به این شیوه‌ها می‌خواستند عکس را به اثری هنری تبدیل کنند. اما به موازات این گروه و درست در همان سال‌ها، گروهی دیگر توانایی‌های ذاتی عکاسی را کشف کرده بودند.

▲ تصویر ۳۴

▲ تصویر ۳۳

1- Pictorialist (عکاسان تصویرگر)

▲ تصوير ۳۵

▲ تصوير ۳۶

▲ تصویر ۳۸

▲ تصویر ۳۷

برای آن‌ها توانایی عکاسی در ثبت دقیقِ واقعیتِ مقابلِ دوربین جذاب بود، بدون آنکه دغدغه خلق اثری هنری را داشته باشند. در دههٔ اول قرن بیستم واژه «عکاسی صریح^۲» یا عکاسی مستقیم وارد ادبیات عکاسی شد.

▲ تصویر ۳۹

▲ تصویر ۴۰

▲ تصویر ۴۱

طرفداران «عکاسی صریح» در تمام شاخه‌ها فعالیت می‌کردند، عکاسی از چهره، منظره، معماری، عکاسی مستند اجتماعی و مانند آن. هدف آنان ثبت هرچه دقیق‌تر آنچه بود که با چشم می‌دیدند. آنها در عکاسی، دانش فنی و مهارت‌های زیبایی‌شناسانه را ترکیب می‌کردند که اثری فاخر بیافرینند.

گروهی از پیروان این مکتب، جامعه و مسائل آن را موضوع کار خود قرار دادند، گرایشی در عکاسی که در دهه سوم قرن بیستم «عکاسی مستند» و یا به عبارت بهتر «عکاسی مستند اجتماعی» نامیده شد.

آنها می‌خواستند با تهیه عکس از مشکلات و ناهنجاری‌های اجتماع صنعتی، دست به افشاگری زده و حتی تغییراتی در جامعه ایجاد کنند.

یکی از چهره‌های شاخص این رویکرد، با عکاسی از کودکانی که در کارخانه‌ها و در شرایط بسیار سخت کار می‌کردند و استثمار می‌شدند و ارائه این عکس‌ها موفق شد قانون کار کودکان را تغییر دهد.

او در واقع جامعه‌شناسی بود که از عکس و عکاسی برای بهبود شرایط جامعه‌اش بهره می‌گرفت.

▲ تصویر ۴۲

▲ تصویر ۴۳

▲ تصویر ۴۴

▲ تصویر ۴۵

دوربین خود را جلوی پنجره روی سه پایه بگذارید و از صبح تا شب از رفت و آمد مردم هر چند دقیقه یک عکس بگیرید و تغییرات عکس‌ها را بررسی کنید.

۱- در مناسبت‌های گوناگون مثل راهپیمایی‌ها، مراسم عزاداری، جشن‌های مختلف عکاسی کنید، عکس‌هایی بگیرید که بتواند تا حد زیادی بیننده را در جریان آن اتفاق قرار دهد، سعی کنید به چیزهایی توجه کنید که ممکن است کمتر به آن توجه شود. برای این کار، باید مکان، لحظه و ابزار مناسب را انتخاب کنید.

۲- روزهای آخر سال و خریدهای شب عید موضوع بسیار جذابی است سعی کنید چند روز پیاپی از آن عکاسی کنید. توجه کنید که عکس‌های شما نشان‌دهنده حال و هوای آن روزها باشد. خانه‌تکانی و خرید مایحتاج سفره هفت‌سین و غیره موضوع بسیار جذابی می‌تواند باشد.

۳- به تفریح‌گاه‌های منطقه زندگی خود بروید، با مردم صحبت کنید، از آنها اجازه بگیرید و تفریحات آنان را عکاسی کنید.

▲ تصویر ۴۶

در دهه دوم قرن بیستم اولین نمونه دوربین‌های ۱۳۵ ساخته شد، دوربین کوچکی که عکاسان مستند اجتماعی به راحتی می‌توانستند با هر حلقه فیلم ۳۶ فریم عکاسی کنند. سبک بودن و سهولت استفاده از این دوربین‌ها تأثیر شگرفی بر «عکاسی مستند خیابانی» گذاشت.

در چند دهه ابتدای قرن بیستم موضوع کار عکاسان مستند اجتماعی بیشتر فقر، استثمار و نابرابری‌های اجتماعی بود. پس از جنگ جهانی دوم، یک آژانس عکس به وسیله چند تن از عکاسان مهم تأسیس شد. دایره فعالیت این آژانس بسیار وسیع بود و موضوعاتی مانند جنگ، قحطی، فقر، گرسنگی، حوادث طبیعی و غیر طبیعی را پوشش می‌داد.

از تأثیرگذارترین افراد این آژانس می‌توان به هنری کارتیه برسون اشاره کرد، دیدگاه او در عکاسی تأکید همزمان بر فرم و محتوا بود. ترکیب‌بندی‌های حساب‌شده، کنترل سایه‌روشن‌ها و رعایت همه اصول پذیرفته شده تصویر برای او و دوستان همفکرش بسیار اهمیت داشت و

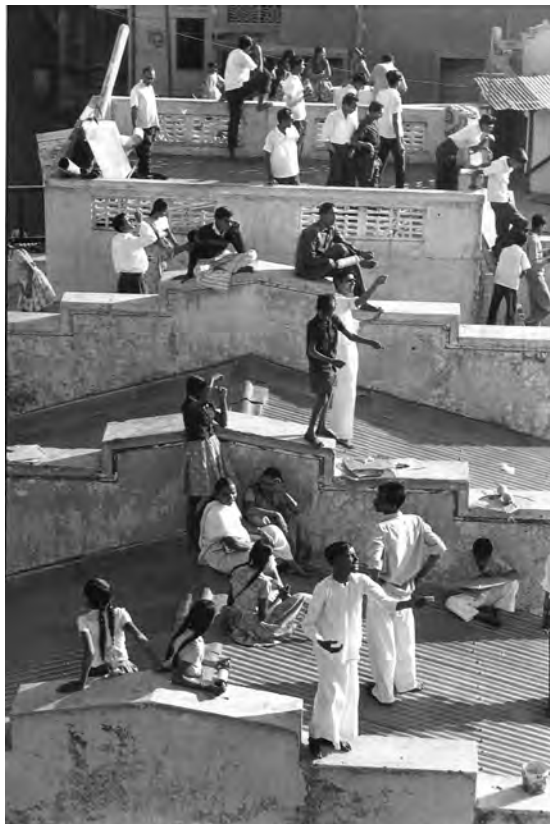

▲ تصویر ۴۷

در عین حال وی معتقد بود که عکس باید در لحظه‌ای گرفته شود که بهترین شکل انعکاس روح واقعه باشد.

▲ تصویر ۴۹

▲ تصویر ۴۸

▲ تصویر ۵۱

▲ تصویر ۵۰

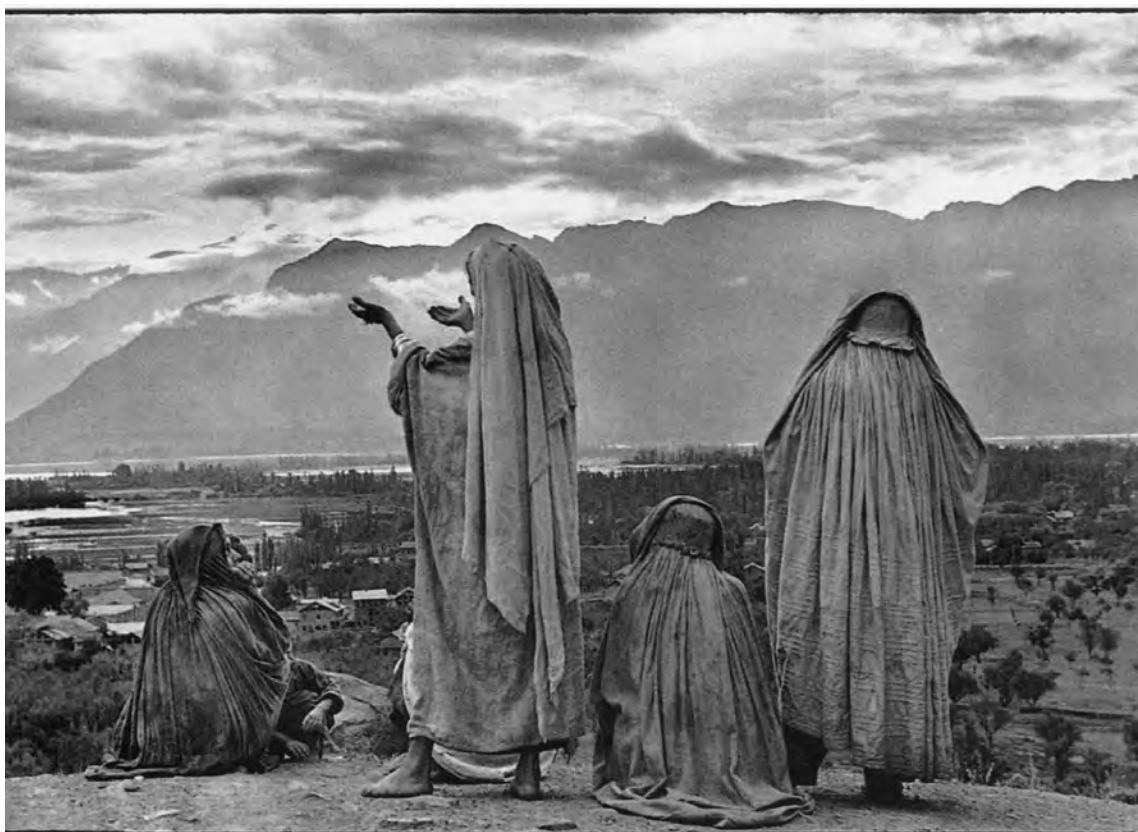
▲ تصویر ۵۴

▲ تصویر ۵۳

▲ تصویر ۵۲

▲ تصویر ۵۵

▲ تصویر ۵۷

▲ تصویر ۵۶

▲ تصویر ۵۸

▲ تصویر ۶۰

▲ تصویر ۵۹

مجله‌های مصور محل خوبی برای انتشار عکس‌های مستند بود، برای نمونه به یکی از عکاسان مأموریت داده شد تا از شهری در ژاپن، گزارش تصویری تهیه کند. فاضلاب‌های صنعتی به دریا سرازیر شده و باعث آلودگی فاجعه‌بار محیط زیست می‌شدند و نسلی از مردم آن شهر را دچار بیماری‌ها و ناهنجاری‌های شدید جسمی کرده بودند، اعتراض‌های محلی به نتیجه نرسیده بود، طی ۱۸ ماه کار، عکس‌های فراوانی از آنجا تهیه و انتشار این عکس‌ها، افکار عمومی جهان را چنان جریحه‌دار کرد که باعث تعطیلی کارخانه‌ها و بهبود شرایط آنجا شد. با ورود تلویزیون به تدریج نقش مجله‌های مصور کم‌رنگ شد و یکی پس از دیگری تعطیل شدند.

▲ تصویر ۶۲

▲ تصویر ۶۱

از روزنامه‌های پرتیراژ عکس‌هایی را جست‌وجو و انتخاب کنید که درباره‌ی یک موضوع اجتماعی است. این عکس‌ها را به صورت فایل نیز می‌توانید از سایت روزنامه‌ها (خبرگزاری) جست‌وجو و ذخیره کنید و در کارگاه ارائه کرده و درباره‌ی ویژگی عکس‌ها (ترکیب‌بندی، زاویه دید و...) گفت‌وگو کنید.

چند عکس از کارتیه برسون از راه جست‌وجو در اینترنت تهیه و در کارگاه نمایش داده و درباره‌ی آن گفت‌وگو کنید. (ترکیب‌بندی، سایه‌روشن و ...)

عکاسی مستند اجتماعی بعد از دهه ۶۰ میلادی

▲ تصویر ۶۳

از دهه ۶۰ میلادی به بعد شاهد تغییراتی بنیادی در عکاسی مستند اجتماعی هستیم، شکلی از عکاسی مستند که به نوعی هنری محسوب می‌شود و کم‌کم به موزه‌ها راه پیدا می‌کند.

هرکدام از عکاسان با شیوه خودشان دیدگاه‌های اجتماعی خود را در عکس به نمایش گذاشتند، بر خلاف ادوار قبل که مشابهت‌های فراوانی به لحاظ فرم و مضمون در آثار عکاسان دیده می‌شد عکس‌های این دوره هر یک امضای شخصی داشت و منحصر به خودعکاس بود.

نمایش انعکاس‌ها، خطوط، روی هم افتادن سطوح گوناگون و بافت شهری و اجتماع، کشف دنیا و جامعه در عکس، نمایش چهره‌ای ناقص از شهر و آدم‌ها با عکاسی خیابانی و عکس‌هایی از این‌گونه با عنوان «مستندات جدید» نامگذاری شد. به طور کلی در آثار این دوره دیگر مسائلی مانند فقر، بیماری، بهره‌کشی و موضوعات قابل رؤیت همگان، موضوع عکس‌ها نبود. عکاسان بعد از دهه ۶۰ سعی می‌کردند که اکتشافات ذهن خود را از فرهنگ حاکم بر جامعه به نمایش عمومی بگذارند.

البته گروه دیگری هم بودند که شاید بتوان گفت آثارشان

چیزی بین «سنت گذشته» عکاسی مستند و این نگاه جدید قرار می‌گرفت. همچنین عکاسانی هم بودند که با بیانی شاعرانه و گاه فراواقع‌گرایانه مسائل اجتماعی را عکاسی می‌کردند.

▲ تصویر ۶۴

▲ تصویر ۶۶

▲ تصویر ۶۵

▲ تصویر ۶۷

عکاسان مستند نوگرا

عکاسی مستند با حضور عکاسانی نوگرا شکل تازه‌ای پیدا کرد. این عکاسان با استفاده از فیلم رنگی هر یک به شیوه خود شهر و مسائل جامعه را عکاسی کردند. یکی از عکاسان انگلیسی جامعه مصرفی، تن‌پرور و تنبل انگلستان را به تصویر کشید. مردمی که مدام به فکر خوردن و تفریح کردن و لذت بردن بودند.

اما گرایشی که تحت عنوان «اسنپشات آ» به معنی عکاسی لحظه‌ای و فوری و بدون فکر قبلی در دهه ۶۰ آغاز شده بود در دهه‌های بعد در آثار عکاسان، بروز پیدا می‌کند، آثار این عکاسان فاقد هرگونه رعایت قوانین بصری و ترکیب‌بندی است، درست مثل عکس‌هایی که مردم عادی می‌گیرند. چنین آثاری فاقد تسلط عکاسانه به فرم و ساختار تصویر است اما محتوای هدفمندی را طرح می‌کند.

فعالیت
کارگاهی

از فضای کارگاه طراحی یا سایر کارگاه‌ها و یا اتاق معلمین و یا دفتر هنرستان با توجه به فضاهای داخلی آنها عکاسی کنید. با مضمون «مستند شاعرانه» عکس‌های خود را در کارگاه نصب کنید و درباره آنها گفت‌وگو کنید.

فعالیت
کارگاهی

بر اساس دیدگاه مستند اجتماعی، عکس‌هایی از عکاسان ایرانی و یا سایر کشورها جمع‌آوری کنید. و درباره تأثیر ترکیب‌بندی، نور و سایه‌روشن در عکس و ارتباط عناصر بصری با موضوع عکس و محتوای این عکس‌ها گفت‌وگو کنید. با مراجعه به سایت‌ها و کتاب‌های عکاسی آثاری با رویکرد «اسنپشات» تهیه و به کلاس بیاورید و با هم‌کلاسی‌های خود درباره آن گفتگو کنید. فهرستی از عکاسان شاخص در این زمینه را تهیه و به کلاس ارائه کنید.

ویژگی‌های عکاسان مستند

عکاسی مستند اجتماعی چون با مردم و روابط میان آنها سر و کار دارد باید حساسیت‌های جامعه را بشناسد، آشنایی با فرهنگ جوامع و باید و نبایدهای آن یکی از ضروریات کار عکاسان حوزه مسائل اجتماعی است، عکاسان موفق این شاخه با خلاقیت‌های فردی راه دسترسی به اهداف مورد نظرشان را پیدا می‌کنند. از طرف دیگر عکاسان مطرح این گرایش باید به نوعی جامعه‌شناس و متفکر بوده و نسبت به مسائل پیرامون خود حساس باشند.

نکته

برای موفقیت در این شاخه از عکاسی باید به موارد گوناگونی توجه کنید، یکی از نکات مهم این است که بیشترین اطلاعات را در کمترین تعداد عکس به بیننده منتقل کنیم زیرا تعداد زیاد عکس سبب توجه کمتر بیننده خواهد شد.

هیچ چیز را کم اهمیت ندانیم، بسیاری از موضوعات و رویدادهایی که هم‌اکنون با ما بوده و به نظر عادی می‌رسند اگر عکاسی شوند، سالها بعد بسیار مفید و جذاب خواهند بود. به این فکر کنید که در سال‌های بعد می‌خواهید زندگی امروزتان را برای گروهی تشریح کنید، عکس‌ها چقدر می‌توانند به شما کمک کنند. اکنون وبا این نگاه، از مکان‌ها، آدم‌ها، مراسم، اشیا و ابزار و ... عکاسی کنید. فراموش نکنید دیدن عکس‌های عکاسان بزرگ، کمک بزرگی به شما خواهد کرد.

امروزه عکاسان مستند اجتماعی، جامعه خود را تحلیل می‌کنند و ناهنجاری‌های پنهان در بستر روابط اجتماعی را کشف نموده و آن را به نمایش می‌گذارند به عبارتی مسائلی را مطرح می‌کنند که اغلب از دید همگان پنهان است. اما برخی از عکاسان سعی می‌کنند تا جایی که می‌توانند شاهدی بی‌طرف باشند. این‌ها هرگز با استفاده از ابزار عکاسی باعث اغراق و وارونه جلوه دادن واقعیت نمی‌شوند، ولی با تمام این‌ها فراموش نکنیم که عکس هم ممکن است مانند بعضی از اسناد جعلی باشند، این مسئله مختص این روزگار و در حوزه عکاسی دیجیتال نیست. نمونه‌های فراوانی در تاریخ عکاسی مستند وجود دارد که نشان می‌دهد عکس‌ها دستکاری شده‌اند.

▲ تصویر ۶۹

▲ تصویر ۶۸

▲ تصویر ۷۱

▲ تصویر ۷۰

▲ تصویر ۷۲

▲ تصویر ۷۳

با توجه به مفهوم عکاسی مستند، مشکلات و کمبودهای مدرسه یا ویژگی‌های خاص آن را عکاسی کنید و برای هر مجموعه عنوانی انتخاب کرده و در کارگاه نمایش دهید. سپس دربارهٔ مجموعه‌های مستند (مثلاً موضوع بهداشت، زباله، پلاستیک در حیاط مدرسه و بوفه، آزمایشگاه، سرویس‌های بهداشتی و آبخوری و...) با دوستان خود گفت‌وگو کنید.

فعالیت
کارگاهی

ارزشیابی عکاسی مستند اجتماعی شهری

شرح کار:

عکاسی از موضوعات اجتماعی و فرهنگی در جامعه به منظور ثبت وقایع و تهیه عکس مستند با رعایت اصول و نکات فنی عکاسی

استاندارد عملکرد:

تهیه عکس از موضوعهای اجتماعی با توجه به سفارش دهنده کار و اهداف پروژه در محل مشخص شده موضوع و ابزارهای حرفه‌ای و تخصصی عکاسی براساس استانداردهای حرفه‌ای. عکس مستند اجتماعی شامل: انتقال کامل مفاهیم گزارش از طریق تصویر، ثبت فایل با فرمت WAR، تنوع در کادر با توجه به سفارش مشتری، رضایت مشتری

شاخص‌ها:

۱. بررسی و تحلیل موضوع عکاسی
۲. اجرای پروژه (عکاس از موضوع)
۳. دسته‌بندی و ویرایش تصاویر
۴. رعایت اصول کیفی عکاسی

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

زمان: برای بررسی آثار ۳۰ دقیقه، برای پرسش شفاهی ۳۰ دقیقه

مکان: آتلیه گرافیک

تجهیزات: رایانه

ابزار و تجهیزات: ابزار دوربین دیجیتال، کارت حافظه، فلاش لنزهای مختلف، سه پایه

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	پذیرش سفارش	۱	
۲	آماده‌سازی مقدمات پروژه عکاسی	۱	
۳	تهیه عکس	۲	
۴	تحويل فایل	۱	
	شایستگی‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: اخلاق حرفه‌ای، کاربرد فناوری، یادگیری مادام‌العمر و کسب اطلاعات، ارتباط مؤثر و کار تیمی		۲
میانگین نمرات			*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.

واحد یادگیری ۲

عکاسی مردم نگاری

برای تهیه عکاسی مردم نگاری ، هنرجویان چه راه کاری را تجربه می کنند؟

■ هنرجویان در این واحد یادگیری مهمترین نکات فنی و شایستگی های ضروری برای حضور در جامعه برای تهیه عکس مستند را می آموزند. در این نوع از عکاسی، کسب مهارت ها و شایستگی های غیر فنی نقش تعیین کننده ای دارد.

استاندارد عملکرد

■ تهیه عکس با توجه به موضوع و محدوده جغرافیایی به وسیله دوربین عکاسی در محل، با توجه به استانداردهای حرفه ای. (ثبت فایل با فرمت RAW ، پوشش کامل موضوع، هماهنگی و کسب اجازه، رعایت اصول زیبایی شناسی و کادر بندی)

انسان موجودی اجتماعی است، آموزش موجب می‌شود تا فهم و دریافت انسان از محیط پیرامونش تغییر کند. در ربع قرن اخیر، زندگی انسان‌ها تغییرات بسیاری را به خود دیده و رشد سریعی در دستیابی به علوم داشته است. اگرچه فناوری دیجیتال سبب بهره‌مندی و دسترسی آسان جامعه به امکانات و اطلاعات و به بیانی دیگر، سبب توسعه و گسترش عدالت اجتماعی شده است اما همین فناوری در صورت استفاده و کاربرد نادرست می‌تواند موجب از بین رفتن بخش‌های مهمی از خاطرات تاریخی و بسیاری از آداب و رسوم شود. «مردم‌نگاری»، یک شیوه تحقیق و پژوهش به روش مشاهده میدانی برای جمع‌آوری اطلاعات از زندگی گروه‌های انسانی است که دارای اشتراکات اقتصادی و اجتماعی در یک محدوده جغرافیایی هستند. عکاسی مردم‌نگاری نیز یکی از شیوه‌های پژوهشی است که در حفظ میراث معنوی، ارزش‌ها، آداب و رسوم، خاطرات و همچنین پیوند سنت با دنیای مدرن کاربرد وسیعی دارد.

مردم‌نگار، به مشاهده و مطالعه ویژگی‌های مکان، آداب و رسوم، فعالیت‌های روزانه، روابط جمعی، رفتارهای فردی، معیشت و همه جنبه‌های زندگی گروه مورد مطالعه در همه فصل‌های سال می‌پردازد و با اطلاع‌رسانی تصویری به جامعه‌شناسان و منتقدان اجتماعی برای نتیجه‌گیری و بهتر شدن شرایط اجتماعی برای ادامه روند زندگی کمک می‌کند.

مردم‌نگاری شیوه نگریستن به روابط فرهنگی و روابط اجتماعی است و به ما کمک می‌کند تا دانش خود را نسبت به جوامع بشری افزایش داده و بتوانیم به مطالعه عمیق جمعیت‌های انسانی خانواده، محله، منطقه، شهر، اقوام، گروه‌های اجتماعی، اقتصادی، مذهبی و سیاسی بپردازیم. مردم‌نگاران با روحیه‌ای بی‌طرف و صادقانه، بدون قضاوت فردی، اطلاعات محیطی را برای اطلاع‌رسانی گردآوری می‌کنند.

برای مثال مجموعه افراد ساکن در یک روستا که در یک محدوده جغرافیایی مشخصی زندگی می‌کنند و از خدمات مشترک روستایی مانند آب، برق، جاده بهره‌مند هستند و نیز منابع معیشتی و اقتصادی یکسانی دارند، می‌توانند یک هدف مردم‌نگاری باشد. همچنین مجموعه افراد شاغل در یک کارخانه، ساختمان اداری و یا یک شهرک را به دلیل داشتن محدوده جغرافیایی، هدف مشترک، اشتراکات اقتصادی و اجتماعی می‌توان به عنوان موضوع مردم‌نگاری انتخاب کرد.

- ۱- به دیدن آلبوم عکس‌های قدیمی و خانوادگی بنشینید و به چهره اشخاص، لباسی که به تن دارند و به محیط‌های زندگی آنها دقت کنید.
- ۲- فایل‌های دیجیتال عکس‌های یادگاری، جشن تولد، سفر و یا میهمانی‌های قدیمی و اخیر خود را ببینید.
- ۳- سعی کنید شباهت‌ها، تفاوت‌ها و تغییرات ایجاد شده در گذر زمان را در آلبوم عکس‌های قدیمی و فایل عکس‌های امروزی بیابید. درباره نتایج مشاهدات خود در کلاس گفت‌وگو کنید.
- ۴- تغییرات فرهنگی و آداب و رسوم اقوام ایرانی در گذشته و اکنون در یک قوم یا طایفه را به صورت جمع‌آوری عکس از مجلات، کتاب‌ها و یا سایت‌ها، در کلاس به نمایش بگذارید.

روش کار مردم‌نگارها

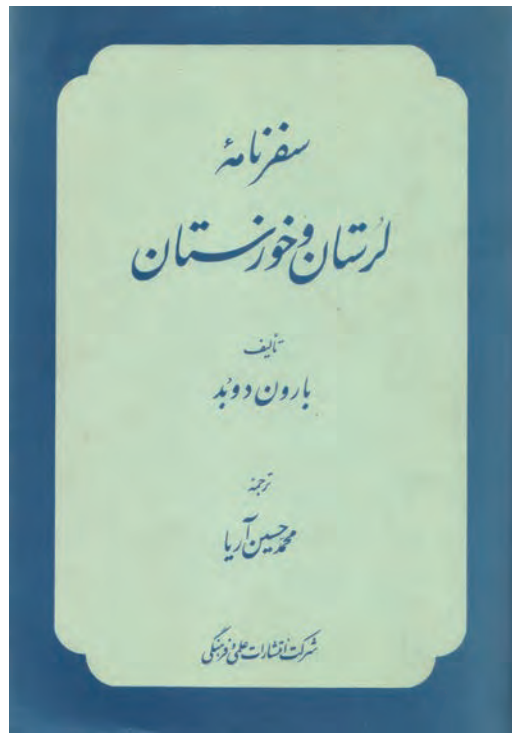
مردم‌نگارها برای کسب اطلاعات لازم درباره زندگی اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی گروه‌های مورد مطالعه خود از ابزارهای گوناگونی مانند پرسشنامه، گفت‌وگو در قالب مصاحبه و مشاهده، مطالعه اسناد مکتوب، یادداشت کردن اطلاعات شفاهی، جمع‌آوری قصه‌ها و حوادث تاریخی، ضبط صدا، جمع‌آوری ابزار و ادوات وسایل زندگی، فیلم‌برداری و عکاسی استفاده می‌کنند.

عکاسی؛ ابزار مردم‌نگاران

در آغاز پیدایش عکاسی به دلیل طولانی بودن زمان عکس‌برداری، امکان تهیه عکس از موجودات زنده متحرک امری نشدنی بود. بیشتر موضوعات، عکاسی اشیاء، بناها، طبیعت پیرامون و چیدمان اشیاء تحت عنوان طبیعت بی‌جان بود. با آسان و ساده‌تر شدن کار با دوربین عکاسی، محققان علوم اجتماعی به خصوص مردم‌نگارها خیلی زود به توانمندی ابزار عکاسی به‌ویژه در ثبت و ضبط دقیق مشاهدات عینی خود پی بردند. دوربین عکاسی خیلی زود در میان سفرنامه‌نویسان، محققان علوم اجتماعی به‌ویژه انسان‌شناس‌ها برای تکمیل تحقیقات و پرونده‌های گونه‌شناسی و برای نشان دادن اجزای چهره شامل، رنگ پوست، فرم مو، گوش، دهان و بینی جایگاه ویژه و کاربردی پیدا کرد.

▲ تصویر ۲ | پوشاک، موزه مردم‌شناسی چالستر، چهارمحال و بختیاری

▲ تصویر ۱

▲ تصویر ۳ | دعا، بخشی از مراسم عروسی، ترکمن

▲ تصویر ۴ | شادمانی کودکان در عروسی، نورآباد ممسنی

▲ تصویر ۵ | مولاز لباس و چهره، موزه مردم شناسی، قزوین

▲ تصویر ۶ | مولاز لباس و چهره، موزه مردم شناسی، قزوین

بسیاری از محققان مردم‌نگار علوم اجتماعی در تلاش هستند تا اطلاعات بیشتری نسبت به مردم داشته باشند. آنها با مشاهده مکان‌ها و فرهنگ‌ها، به‌طور دائم در حال یادداشت‌برداری، طراحی و گفت‌وگو هستند تا از این طریق بتوانند اعمال، رفتار، اعتقادات و به‌طور کلی فرهنگ یک قوم یا طایفه یا گروه انسانی را از طریق نوشتن نتیجه مطالعات خود انتقال دهند. در این مسیر، عکاسی جایگاه خود را یافته و به‌عنوان مهم‌ترین ابزار برای مستندکردن پژوهش کاربرد پیدا کرد به‌طوری که بسیاری از مردم‌نگاران و محققان علوم اجتماعی موقعیت عکاسی در این علم را همانند موقعیت و جایگاه «سر» در بدن می‌دانند.

پژوهش کنید

به مطالعه و تحقیق در مورد تاریخچه محل سکونت (محله، منطقه، شهر یا روستا و ...) و یا کارخانه نزدیک آن بپردازید. با مطالعه منابع کتابخانه‌ای، جمع‌آوری مشاهدات عینی، پرسش و گفت‌وگو با افراد سالمند و متخصص دانسته‌های خود را افزایش دهید و با اعضای خانواده و همکلاسی‌هایتان در میان بگذارید سپس نتایج را در کلاس درس ارائه کنید.

از کجا شروع کنیم؟

برای شروع عکاسی مردم‌نگاری می‌توان از خود شروع کرد. فضاهای شخصی مانند محل زندگی، اتاق کار، کلاس درس، کارگاه‌های هنرستان، وقتی که در کار گروهی شرکت می‌کنیم یا پروژه‌ای را به پایان می‌رسانیم، هنگام خوردن غذا و حتی تصویر خود در آینه و لحظات شبیه آنها همگی موضوعات عکاسی خودنگاری هستند.

نکته

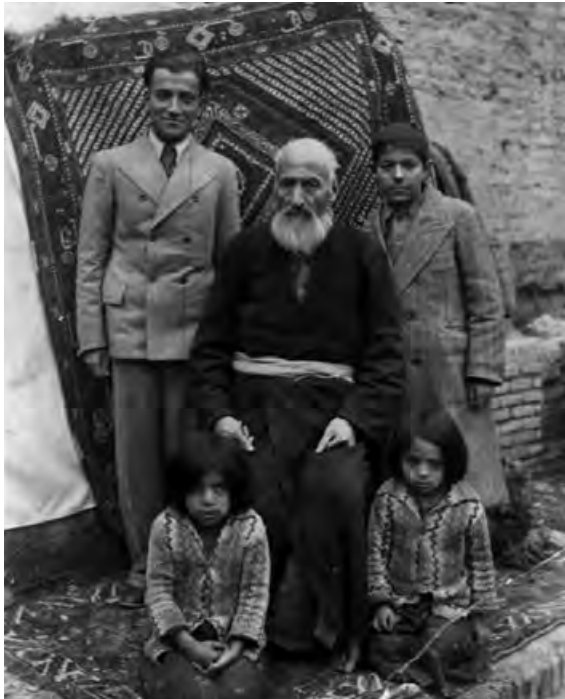
در طی این مراحل، خودنگاری علاوه بر خودشناسی، تمرینی برای سرعت عمل و غلبه بر مشکلات فنی عکاسی است. بعد از مدتی می‌توانیم با اضافه کردن سایر اعضای خانواده و دوستان، محدوده عکاسی را بزرگ‌تر کنیم و این بار بیشتر در عکس‌هایمان در پی یافتن روابط جمعی و اجتماعی میان اعضای خانواده، دوستان و همکلاسی‌ها باشیم. بهتر است در ساعات مختلف به عکاسی از خانواده بپردازیم. در ادامه و با گذشت زمان همسایه‌ها، آشنایان، فامیل و افراد محله و منطقه زندگی خود را از پشت دوربین عکاسی ببینیم. با این روش رفته‌رفته دایره و محدوده فضای‌های عکاسی‌مان را وسعت بخشیده و بر تجربه عکاسی خود می‌افزاییم. در عکاسی مردم‌نگاری با موضوعات بسیار زیادی روبرو می‌شویم که می‌توان به پوشاک، غذا، آرایش، وسایل زندگی، فعالیت‌های روزانه، مشاغل، رفتارها، تفریح و سرگرمی، نیایش و عبادت، ورزش، استراحت، خواب، علاقمندی‌ها و... مانند آن اشاره کرد.

▲ تصویر ۸

▲ تصویر ۷

▲ تصویر ۱۰

▲ تصویر ۹

▲ تصویر ۱۳

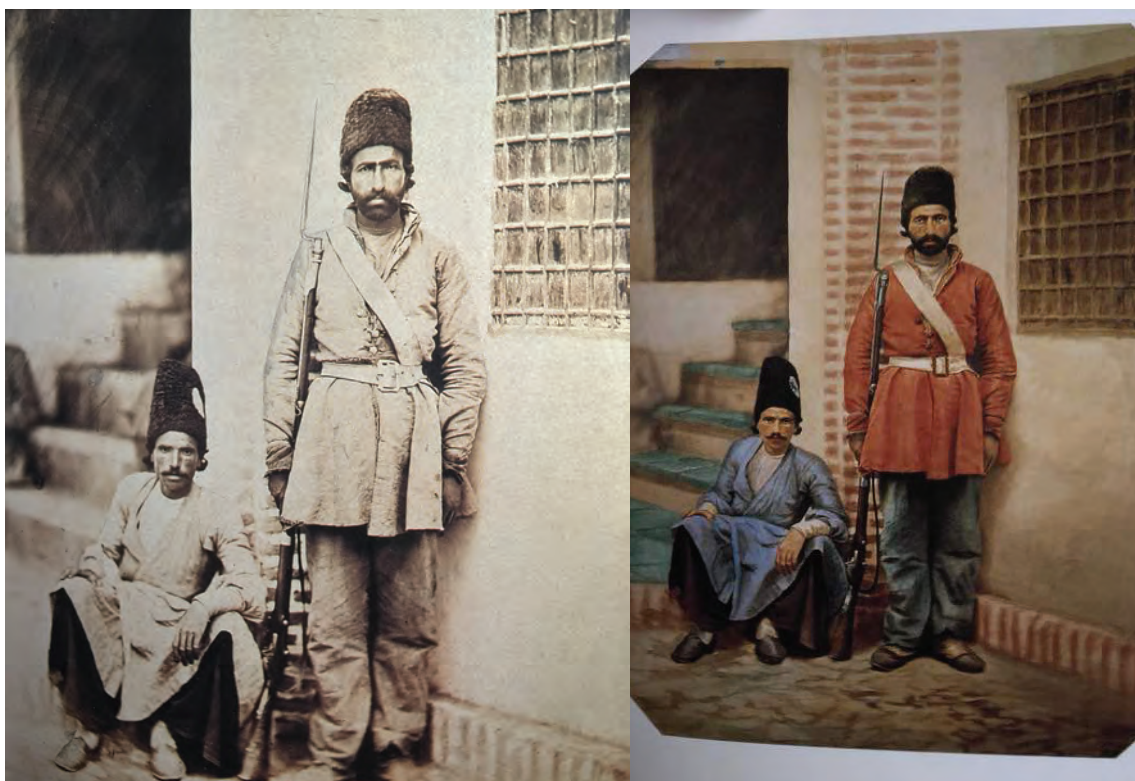

▲ تصویر ۱۲

▲ تصویر ۱۱

عکاسی مردم‌نگاری روشی مؤثر در انتقال حافظه شفاهی به حافظه تصویری است. به گونه‌ای که آیین‌ها، سنت‌ها فرهنگ بومی و قومی، ادبیات، تاریخ و موضوعاتی مانند آن بدون کم و زیاد و اغراق به نسل‌های بعدی منتقل می‌شوند. عکاسی مردم‌نگاری به بازنمایی ارزش‌های مادی و معنوی در جغرافیای زندگی ما کمک می‌کند و یکی از مهم‌ترین گرایش‌های عکاسی مورد نیاز جامعه برای تقویت حافظه تاریخی است که نباید از سر اتفاق و کار لحظه‌ای انجام شود. باید توجه داشت که داشتن یک برنامه دقیق و هدف درازمدت، برای یک پروژه عکاسی مردم‌نگاری لازم و ضروری است.

▲ تصویر ۱۴ | سرباز و خدمه دربار، نیاوران ۱۸۶۲ (عکس با دست رنگ آمیزی شده است)

عکاسی از همسایه، محله و مشاغل، نیازمند اخذ مجوز و رضایت افراد است.

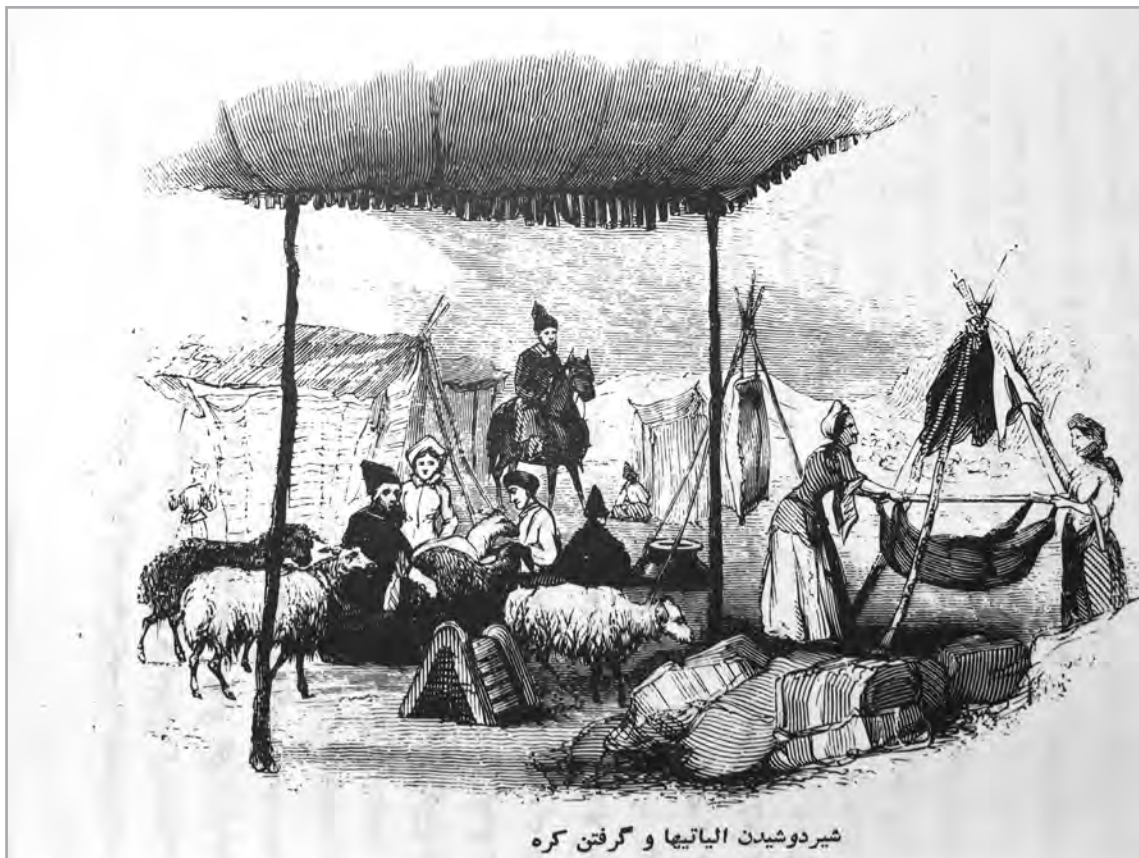
عکاسی مردم‌نگاری

استفاده از تصویر در سفرنامه‌نویسی و انسان‌شناسی قدمتی طولانی دارد. انسان‌شناسان و مردم‌نگاران پیش از اختراع عکس با کمک طراحی و نقاشی، تصویر مورد نظر خود را تهیه می‌کردند. تصاویر پیش رو از سفرنامه لرستان و خوزستان برداشته شده‌اند.

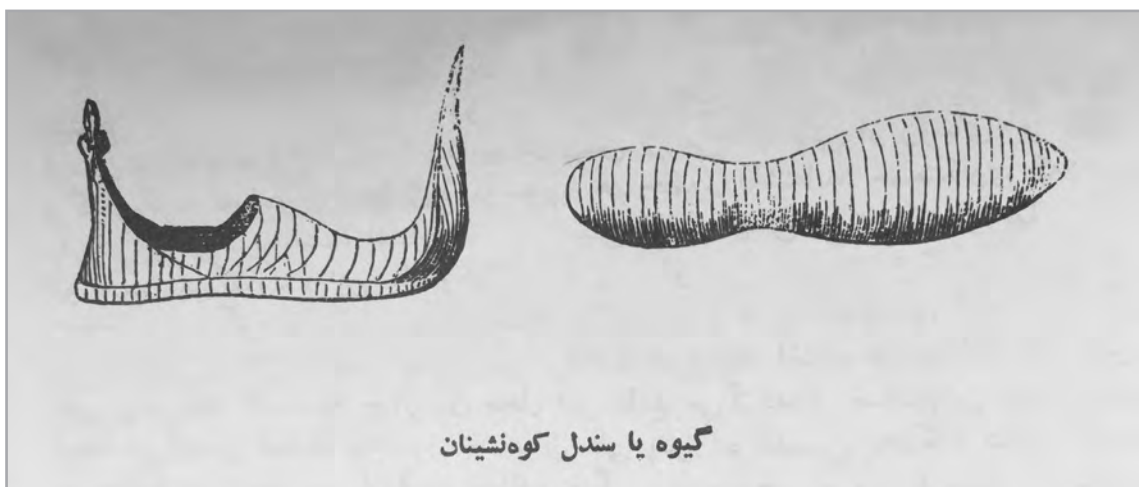
کوشک فین - حوالی کاشان

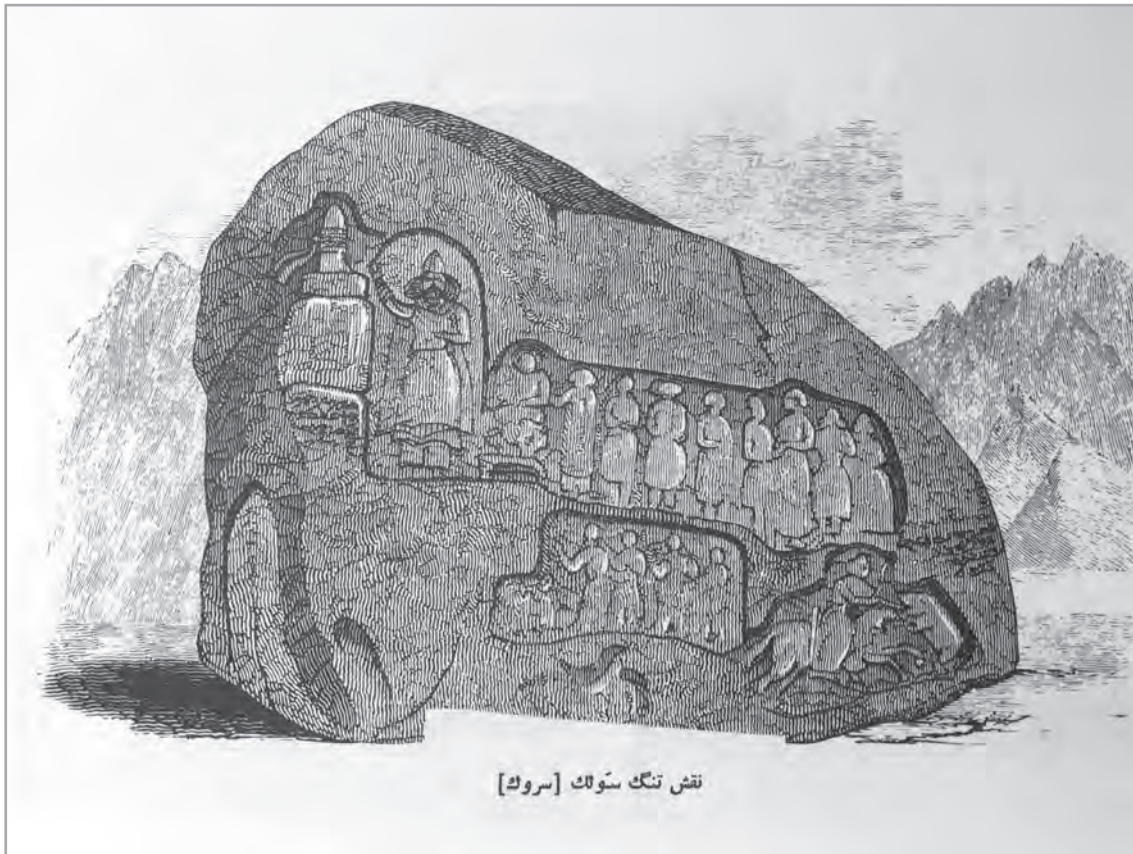
شیردوشیدن البانیاها و گرفتن کره

▲ تصویر ۱۶

گیوه یا سندل کوه‌نشینان

▲ تصویر ۱۷

▲ تصویر ۱۸

از آنجا که عکاسی، ابزاری توانمند در شناختن و شناساندن فعالیت‌های روزانه اجتماعی و فرهنگی جامعه و یکی از مهم‌ترین وسایل مردم‌نگاری است، خود یکی از شیوه‌های پژوهش در حوزه علوم اجتماعی است. در ابتدا، مردم‌نگاران در کنار یادداشت‌های خود از عکس‌هایی که گرفته بودند، استفاده می‌کردند تا هنگام جمع‌بندی مطالب و پژوهش‌های خود از تصاویر و یادآوری بصری آنها بهره ببرند. همچنین آنان برخی از عکس‌ها را برای چاپ در کنار نوشته‌هایشان انتخاب کرده و یا هنگام سخنرانی به نمایش می‌گذاشتند. امروزه در تمامی تحقیقات و پژوهش‌های اجتماعی از دوربین عکاسی و فیلمبرداری استفاده می‌شود. مردم‌نگاران از عکس به عنوان یک سند و عاملی برای به حافظه سپردن و بازخوانی اطلاعات استفاده می‌کنند. عکس مردم‌نگارانه حامل پیام‌های متعددی است و می‌تواند انعکاس‌دهنده وضعیت موجود یک جامعه و جنبه‌های مختلف فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی مردم باشد.

نکته

استفاده از دوربین عکاسی برای تحقق مردم‌نگاری، در یک مبحث علمی به اسم «انسان‌شناسی تصویری» در علوم اجتماعی جای می‌گیرد.

▲ تصویر ۱۹

▲ تصویر ۲۰ | عکس های تاریخی دوره قاجار

▲ تصویر ۲۱ | عکس های ایلات و عشایر کهگیلویه و بویراحمد

▲ تصویر ۲۲ | عکس های ایلات و عشایر کهگیلویه و بویراحمد

از همان اولین لحظات تاریخ ورود دوربین عکاسی به ایران، تاریخ‌نگاری تصویری و مردم‌نگاری با ثبت شیوه زندگی مردم آغاز شد و عکس‌های به جا مانده از این دوران از روشن‌ترین سندهایی است که راه و رسم زندگی این دوره‌ها را آشکار می‌سازد.

◀ تصویر ۲۳ | عکس خودانداز ناصرالدین شاه، در زیر اصل عکس نوشته شده است: این عکس خودم را خودم در اندرون انداخته‌ام.

اگرچه برخی از عکاسان آن دوره چنین هدفی نداشتند اما آثار ایشان امروزه نیز؛ کاملاً کاربرد پژوهشی داشته و در علم مردم‌شناسی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

نکته

۱- با جست‌وجو در کتاب‌ها و یا سایت‌ها، چند پژوهش تاریخی یا علمی را که با عکس ارائه شده‌اند انتخاب کنید و درباره استفاده از عکس در آنها گزارشی تهیه کرده و در کلاس ارائه نمایید.
۲- به عکس‌های شماره ۱۹ تا ۲۲ نگاه کنید، چه چیزهایی در این عکس‌ها می‌بینید، درباره مشاهدات خود در کارگاه گفت‌وگو کنید.
محورهای گفت‌وگو: ۱- پوشاک مردم ۲- طبقه اجتماعی

فعالیت گروهی

عکاس مردم‌نگار بعد از انتخاب گروه اجتماعی و محدوده مکانی، با موضوعات عکاسی بی‌شماری روبه‌رو می‌شود. عکاس مردم‌نگار از محدوده زمانی چهار فصل در ساعات مختلف شبانه‌روز از فعالیت‌های روزانه، غذا، پوشاک آیین و آداب و رسوم، موفقیت‌ها، جشن‌ها و مراسم، رفتارهای فردی و جمعی، زیست‌بوم مردم و مانند آن عکس تهیه می‌کند. عکاسی مردم‌نگارانه بر واقعیت استوار است و فعالیت روزمره انسان را بیان می‌کند. عکاس مردم‌نگار لحظه‌به‌لحظه موضوع عکاسی خود را زیر نظر دارد و ثبت می‌کند. او بیشتر اوقات را در کنار موضوع می‌ماند و در کنار آن زندگی می‌کند.

▲ تصویر ۲۵

▲ تصویر ۲۴

▲ تصویر ۲۶

▲ تصویر ۲۸

▲ تصویر ۲۷

▲ تصویر ۲۹

▲ تصویر ۳۱

▲ تصویر ۳۰

(پوشاک محلی برخی از اقوام ایرانی. پوشاک یکی از نشانه های مهم فرهنگی به حساب می آید).

▲ تصویر ۳۳

▲ تصویر ۳۲

▲ تصویر ۳۴ | کاخ موزه ماکو، روستای باغچه جوق

مهم‌ترین ویژگی و ارزش عکس در مردم‌نگاری، مستند بودن آن است. زیرا عکس‌های مردم‌نگاری توان بازگویی و نمایش اطلاعاتی را دارند که گاهی از آنها برای به مقیاس گذاشتن و بازسازی استفاده می‌شود. مثلاً ما با مرور عکس‌های آرشیوی دوره قاجار به چگونگی روند زندگی آنها پی می‌بریم. مطالعه این عکس‌ها اطلاعات مفیدی از چگونگی نوع زندگی شامل پوشش، غذا، روابط اجتماعی، فرهنگ، اقتصاد، معماری و سیاست آنها به پژوهشگران حوزه‌های گوناگون می‌دهد. برای مثال آگاهی از نوع لباس، پوشش، آرایش و ... در بازسازی و خلق یک اثر سینمایی یا مجموعه تلویزیونی، به فیلم‌ساز بسیار کمک می‌کند و یا مرمت و بازسازی یک بنای تاریخی به استناد به عکس‌های باقی‌مانده از آن بنا، با مطابقت بیشتری انجام می‌شود.

▲ تصویر ۳۵ | کوچ عشایر بختیاری طایفه هفت لنگ

▲ تصویر ۳۶ - ب | شیر سنگی، (برد شیر) نماد دلآوری

▲ تصویر ۳۶ - الف | پوشاک مردم بختیاری

چند نمونه از پژوهش‌های هنری، فرهنگی و یا علمی (مانند ساخت یک مجموعه تلویزیونی، مرمت یک ساختمان تاریخی، مرمت یک اثر هنری و مانند آنها) را که از عکس‌های مستند و مردم‌نگاری بهره برده‌اند انتخاب کنید. نمونه‌ها و شواهد خود را به صورت گزارش تصویری در کلاس ارائه کنید.

ترکیب‌بندی و ابزار عکاسی مردم‌نگاری

از آنجاکه عکس‌های مردم‌نگاری جنبه مستند دارند و به ما کمک می‌کنند که واقعیت عینی را آن طور که هست بیان کنیم، از لنزهایی که فاصله کانونی خیلی بلندی دارند (تله) و یا لنزهایی که دارای فاصله کانونی خیلی کوتاه هستند (واید) که نسبت‌ها و اندازه‌ها و واقعیت عینی را تغییر می‌دهند، استفاده نمی‌شوند. به همین دلیل بهترین فاصله کانونی لنز در عکاسی مردم‌نگاری لنزهای نرمال است که زاویه دیدی معادل چشم انسان دارند و در آن نسبت دوری و نزدیکی و پرسپکتیو اجسام همانند دید چشم انسان است.

در عکاسی مردم‌نگاری برای رعایت اصول واقع‌گرایی و رعایت نسبت‌ها می‌توان از لنزهای تله کوتاه برای پرتره و لنزهای واید معمولی نیز برای نشان دادن مکان‌ها و چشم‌اندازها استفاده کرد.

در انتقال واقعیت از طریق تصویر، مهارت‌های عکاسی، شناخت عناصر زیبا در تصویر، زیبایی، زاویه عکس‌برداری، وضوح تصویر، کادربندی دقیق و مناسب، نظم و تقارن، رنگ‌ها و سایه روشن‌های عکس، برای بهتر دیده شدن عکس و در نهایت ترکیب‌بندی مناسب و دقیق از عوامل مؤثر و بسیار مهم هستند.

▲ تصویر ۳۸

▲ تصویر ۳۷

▲ تصویر ۳۹

▲ تصویر ۴۰ | تهران، پیست اسکی توچال

▲ تصویر ۴۱

▲ تصویر ۴۲

▲ تصویر ۴۳

▲ تصویر ۴۴

از طریق هماهنگی قبلی با یک نفر از اعضای خانواده و یا کسب اجازه از اقوام و دوستان خود، بیست و چهار ساعت زندگی و کارهای روزانه آنان را عکاسی کنید. شما فقط بیننده باشید و در هر لحظه از مشاهدات عینی خود عکس بگیرید. با این کار شما داستانی مصور از زندگی روزانه یک انسان تهیه کرده‌اید. این مجموعه عکس، یکی از انواع عکاسی مستند مردم‌نگاری خواهد بود. عکس‌های خود را در کارگاه ارائه کنید و اجازه دهید دیگران نظرات خود را درباره عکس‌های شما بگویند.

روش کار عکاسان مردم‌نگار

عکاس مردم‌نگار همه جوانب یک جامعه کوچک و محدود را مورد بررسی قرار می‌دهد. وظیفه عکاس مردم‌نگار توصیف و نگارش دقیق تصویری به کمک دوربین عکاسی است. این روش مطالعه را در علوم اجتماعی "مونوگرافی" می‌گویند که معادل آن در فارسی "تک‌نگاری" است. مجموعه عکس پیش رو در قالب تک‌نگاری از تعزیه و تعزیه‌گردان‌های شهر لنده در استان کهگیلویه و بویراحمد تهیه شده است.

▲ تصویر ۴۵

▲ تصویر ۴۶

▲ تصویر ۴۹

▲ تصویر ۴۸

▲ تصویر ۴۷

▲ تصویر ۵۲

▲ تصویر ۵۱

▲ تصویر ۵۰

▲ تصویر ۵۵

▲ تصویر ۵۴

▲ تصویر ۵۳

▲ تصویر ۵۸

▲ تصویر ۵۷

▲ تصویر ۵۶

▲ تصویر ۶۱

▲ تصویر ۶۰

▲ تصویر ۵۹

▲ تصویر ۶۴

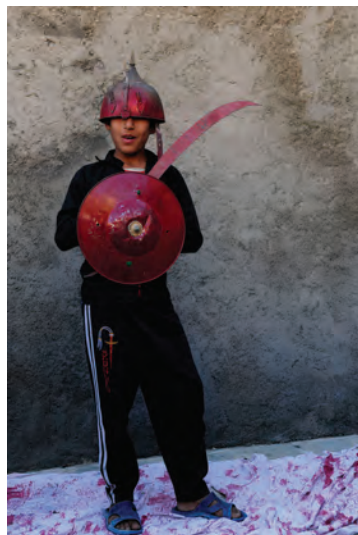
▲ تصویر ۶۳

▲ تصویر ۶۲

▲ تصویر ۶۷

▲ تصویر ۶۶

▲ تصویر ۶۵

تک‌نگاری، توصیفی از همهٔ جوانب یک خانواده، طایفه، قبیله، نژاد، محله، مجتمع مسکونی، واحد صنفی یا کارخانه، یک شهر و یا هر گروه، واحد و قشر اجتماعی است. به عنوان مثال در تک‌نگاری یک شهر یا روستا و یا یک محله، اوضاع اجتماعی، سبک زندگی، ارتباطات فرهنگی، محیط زندگی، عادات و رفتار، مشاغل، هنرها و صنایع، رفتارها و هنجارهای فردی و گروهی و به طور کلی جزئیات زندگی مردم بر اساس مشاهدهٔ مستقیم و عینی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

در مجلات و روزنامه‌ها و یا سایت‌های خبری، مقالات و گزارش‌های مصوری را جست‌وجو کنید که در آنها از نوع عکاسی مردم‌نگاری استفاده شده است. عکاس مردم‌نگار با حضور و شرکت فعال در جامعه و معاشرت با مردم، از طریق مشاهده، به مطالعه و توصیف وقایع و امور اجتماعی می‌پردازد و همیشه در جست‌وجوی یافتن بهترین راه‌های رسیدن به مقصود است. این روش، نخستین بار در قرن هجدهم توسط اروپایی‌ها که به قصد شناختن مردم سرزمین‌های دور و ناشناس به قاره‌های دیگر می‌رفتند، به کار گرفته شد. در آن سال‌ها عکاسان با دوربین‌های بزرگ شروع به مسافرت به سرتاسر دنیا می‌کردند تا بتوانند از کشورهای دور و نادیده مانند مصر، چین، هند و... برای مردم اروپا و غرب عکس به ارمغان بیاورند. رفته‌رفته عکاسان دریافتند برای اینکه عکس‌هایشان حاوی پیام و اطلاعات بیشتری باشد، باید از شیوه‌های پژوهش میدانی مردم‌شناس‌ها استفاده کنند و بدین‌گونه عکاسی به کمک علم مردم‌شناسی توانست به فرم جدیدی دست یابد. همچنین جنبه‌های دیگری از مردم‌نگاری که بیشتر در زمینه مستندسازی علمی و نژادشناسی انسان بود، سوژه مهم عکاسان مردم‌نگار شد.

اهمیت و ضرورت عکاسی مردم‌نگاری

فرهنگ تصویری و زبان عکس به عنوان یکی از منابع مهم علم ارتباطات انسان و رساندن آگاهی‌های لازم، می‌تواند پشتوانه‌ای غنی در پژوهش‌ها و انتقال مفاهیم ارتباطی (علوم ارتباطات انسانی) باشد. مردم‌نگار، هدفی جز صحت علمی و صداقت در بیان یافته‌هایش ندارد و به همین دلیل، عکس و عکاسی اهمیت و ضرورت ویژه‌ای پیدا کرده است.

عکاسی، قدرت زیادی در آشکارسازی ناشناخته‌ها دارد. عکس‌ها، افراد و مناظری را نشان می‌دهند که قبلاً کسی آنها را ندیده است و می‌تواند پیام‌آور مفاهیم ارتباطی جدید و مؤثری برای مخاطبین باشد.

رسانه‌های دیگری را که می‌توانند مانند عکاسی در شناساندن فرهنگ اقوام و ملل و به طور کلی مردم‌نگاری نقش داشته باشند، بررسی کنید و درباره تفاوت‌ها و شباهت‌های این رسانه‌ها با رسانه عکس، در کارگاه گفت‌وگو کنید. محورهای گفت‌وگو:

- نمایش فیلم درباره یک گروه اجتماعی (قوم، قبیله، طایفه، گروهی از افراد با ویژگی‌های مشخص و مشترک)؛
  - نمایش عکس درباره یک گروه اجتماعی؛
  - تفاوت‌ها، شباهت‌ها، مزیت‌ها (با ذکر دلیل و نمایش عکس).
- مردم‌نگار، با بهره‌مندی از هنر عکاسی می‌تواند به زبان گویایی در ایجاد ارتباطات انسانی دست یابد و نوعی فرهنگ تصویری خاص را مطرح کند که هم سازنده است و هم برای بهبود شرایط اجتماعی، کیفیت آموزشی، تعلیم و تربیت، نشر و اشاعه افکار و اندیشه‌های والای انسانی در خدمت جوامع بشری قرار گیرد و آنچنان پیام گویایی باشد که به محض ارسال، سریعاً و به سادگی از جانب گیرنده پیام دریافت شود.

مردم‌نگار و جامعه‌شناسانی که دارای تحقیقات میدانی در میان ایلات و عشایر بوده‌اند، عکس‌هایی از آنها گرفته‌اند که ارتباطات اجتماعی عشایر را معرفی می‌کند. این عکس‌ها شاید از نظر عوامل فنی و تکنیکی ضعیف باشند، اما از آنجا که شناختی از روابط اجتماعی درون ایل و روابط سیاسی حاکم بر طوایف و ایلات به دست می‌دهند، بسیار اهمیت دارند. گاهی مواقع، عکاسان همان پژوهشگران مردم‌نگار هستند ولی برخی مواقع، آنان در کنار یک گروه پژوهشگر و در قالب کارگروهی ایفای نقش می‌کنند.

مسیر موفقیت و تکمیل یک پروژه عکاسی «مردم‌نگاری» با گفت‌وگو و هم‌صحبتی آغاز می‌شود. پیوسته باید موضوع را از ورای دوربین عکاسی ببینیم و اوقات زیادی را در کنار موضوع باشیم. برای تمرین و کسب تجربه در هنگام عکاسی در مسیر مدرسه، اتوبوس، خیابان و مکان‌هایی مانند آن سعی کنید با دیگران هم‌صحبت شوید. در سفرهای روستایی جویای ساختار اجتماعی و عشیره‌ای افراد شوید و سعی کنید در برابر پرسش‌هایتان شنونده خوبی باشید. ابتدا با مردم، ارتباطی کلامی و مؤثر برقرار کنید و در مواردی که لازم و ضروری است حتماً برای عکاسی از سوژه‌های خود موافقت آنها را کسب کنید چرا که در بسیاری از موارد برای عکاسی از یک قوم یا طایفه نیاز به اخذ مجوز از بزرگان یا ریش‌سفیدان خواهید داشت.

در گروه‌های ۲ یا ۳ نفره یک موضوع را برای عکاسی مردم‌نگاری انتخاب کنید و عکس‌های خود را به کارگاه آورده و درباره آن با یکدیگر گفت‌وگو کنید. برای مثال، از طریق هماهنگی با مدیر هنرستان و معاون آموزشی یک هفته کامل و به طور روزانه از فعالیت‌های کارگاهی و کلاسی هنرجویان رشته حسابداری، نقاشی، صنایع دستی یا معماری داخلی عکاسی کنید و گزارش تصویری خود را با هدف مروری بر فعالیت‌های یک گروه دانش‌آموزی در هنرستان که اشتراکات فنی و هویتی دارند، ارائه کنید.

عکاسی مردم‌نگاری تنها به عکسبرداری از رفتارها و آداب اجتماعی قبایل، اقوام، جماعت‌های کوچک و دور افتاده و فضاهای قدیمی و سنتی آنها محدود نمی‌شود. موضوع عکاسی مردم‌نگاری تنها از جامعه سنتی و آنچه که از گذشته می‌آید نیست؛ بلکه می‌تواند از دستاوردهای گذشتگان نیز بهره‌مند شود. عکاسی مردم‌نگاری مسیر مطالعه گروه‌های اجتماعی را برای مردم‌شناسان، جامعه‌شناسان و منتقدین اجتماعی باز می‌کند و کمک می‌کند تاریخ مصور ساخته شود و جامعه به سوی تحرک و تکامل حرکت کند.

انتخاب محدوده یک شهرک مسکونی، یک کارخانه، یک مؤسسه و یا شرکت می‌تواند موضوعی برای آغاز عکاسی

مردم‌نگاری باشد. فعالیت عکاسی مردم‌نگاری با انتخاب یک محدوده جغرافیایی و یا موضوع واحدی آغاز می‌شود. مطالعه، تحقیق و گفت‌وگو با افراد موضوع پروژه عکاسی، موجب عملکرد بهتر و آگاهانه‌تر ما در تهیه و تولید عکس خواهد شد.

خانواده را جامعه کوچک تعریف می‌کنند. برای آنکه بتوانیم در جامعه عکاسی کنیم احتیاج به تجربه فنی دوربین عکاسی و تجربه اجتماعی رودررو شدن با موضوعات انسانی را داریم. بنابراین، خانواده بهترین موضوع برای تمرین عکاسی مستند در حوزه علوم اجتماعی است. تهیه عکس از خانه و خانواده در ساعات مختلف به ما در کسب تجربه لازم برای عکاسی از واحدهای اجتماعی بزرگ‌تر کمک می‌کند.

پژوهش کنید

- ۱- سعی کنید قبل از آنکه وارد جوامع بزرگ اجتماعی برای عکاسی مردم‌نگاری شوید عکاسی را از خانه، خانواده، آپارتمان، مجتمع مسکونی، محله زندگی، هنرستان، منطقه شهری، روستا و محدوده جغرافیایی سکونت خود آغاز کنید و رفته رفته قلمرو عکاسی خود را وسیع‌تر و دور از خانه تعیین کنید.
  - ۲- در شهر و یا منطقه‌ای که زندگی می‌کنید چه اقوام و طوایف و یا گروه‌های انسانی را می‌شناسید؟
  - ۳- آیا می‌توانید یک پروژه عکاسی از آنان را آغاز کنید؟
  - ۴- برای این کار نیاز به چه مقدماتی دارید؟ نتایج کار پژوهشی و عکاسی خود را به صورت گروهی در کلاس ارائه کنید.
- مطالعه و کسب اطلاعات عمومی از طریق کتاب‌خوانی، جست‌وجو در اینترنت، گفت‌وگو با افراد و ساکنین با سابقه به ما کمک می‌کند تا در مشاهدات خود عمیق‌تر و آگاهانه‌تر عمل کنیم.

نکته

باوالدین، پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها در مورد هویت قومی خودتان صحبت کنید و تلاش کنید که با کمک دوربین عکاسی به ثبت فرهنگی قومیت خودتان بپردازید.

این روزها با توجه به اینکه نقش اقوام بیش از پیش در توسعه کشور آشکار می‌شود و منابع سرشار میراث فرهنگی و معنوی ایران کم کم به فراموشی سپرده می‌شود، عکاسی مردم‌نگاری می‌تواند در ثبت و آرایه این گنجینه‌های ملی مؤثر واقع شود. میراث فرهنگی و معنوی، آداب و رسوم، سنت‌های خانوادگی و بومی شهری که در آن زندگی می‌کنید، موضوع خوبی برای عکاسی مستند مردم‌نگاری است.

پژوهش کنید

عکاسی مردم‌نگاری چه نقشی در حفظ میراث فرهنگی، صنایع دستی و بومی و نیز میراث معنوی یک کشور دارد؟ یافته‌های خود را در کارگاه ارائه کنید.

در دنیای معاصر، عکاسان مردم‌نگار از حمایت‌هایی برخوردار هستند. شامل: مشاور، حامی مالی (اسپانسر)، مدیر برنامه و راهنمای محلی و یا کارها از طرف یک آژانس تهیه عکس و یا یک دانشگاه به عنوان یک پروژه علمی در حوزه علوم اجتماعی و مردم‌شناسی حمایت می‌شود. بنابراین این عکاسان از حمایت مالی شامل قراردادهای استاندارد، بیمه شخص، ابزار و لوازم و مانند آن بهره‌مند هستند این نوع از روابط استاندارد در قالب یک کار تیمی به دانش و مهارت عکاس مردم‌نگار کمک کرده و آینده این حرفه را نیز تضمین می‌کنند.

ارزشیابی عکاسی مستند مردم‌نگاری

شرح کار:

عکاسی از موضوعات اجتماعی و فرهنگی در شهرها به منظور ثبت وقایع و تهیه عکس مستند با رعایت اصول و نکات فنی عکاسی

استاندارد عملکرد:

شناخت و معرفی قومیت‌های مختلف و گروه‌های مردمی از طریق عکس با توجه به سفارش‌دهنده کار و اهداف پروژه در محل مشخص شده موضوع و کاربرد ابزارهای حرفه‌ای و تخصصی عکاسی بر اساس استانداردهای حرفه‌ای.

شاخص‌ها:

۱. نمایش ویژگی‌های قومی و شاخصه‌های فرهنگی مردم در عکس
۲. نمایش وضعیت زندگی مردم در مناطق گوناگون شهری و روستایی
۳. تهیه عکس بر اساس استانداردهای عکاسی

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

زمان: برای آماده شدن، جای‌گیری و کادربندی و تهیه یک عکس ۳۰ دقیقه و برای بررسی نمونه کار ۳۰ دقیقه
مکان: در محیط شهر، روستا یا فضاهاى عشایری
تجهیزات: دوربین دیجیتال DSLR و لنزهای مربوطه
ابزار و تجهیزات: دوربین دیجیتال و وسایل مربوطه (نور و لنزهای مختلف)

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	پذیرش سفارش	۱	
۲	آماده‌سازی مقدمات پروژه	۱	
۳	تهیه عکس	۲	
۴	تحويل فایل	۱	
	شایستگی‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش: اخلاق حرفه‌ای، کاربرد فناوری، یادگیری مادام‌العمر و کسب اطلاعات، ارتباط مؤثر و کار تیمی		۲
	میانگین نمرات		*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می باشد.